

Smajlík

Školní časopis

Základní školy
Komenského
Jilemnice

ŘÍJEN
2014

číslo: 1

OBSAH:

1. O Smajlíku	1. str.
2. 2.B – Jak jsme vařili guláš	2.
3. 4.A – slohové práce	3.- 4.
4. 4.B – slohové práce	5.- 6.
5. 6.A Rýchory, divadlo	7.- 8.
6. 6.B - slohové práce	9.-10.
7. 7.A Ukrajinská krize	11.
8. 7.A Pravda o Polsku	12.
9. 7.A Jazykový den	13.
10. 7.B kvíz	14.
11. 7.B o divadle	15.
12. 7.B povídka Dvojník ze zrcadla	16.- 17.
13. 8. třída – rozhovor s Ilonou Czákovou	18.- 20.
14. 8. třída – Španěl	21.
15. 9.A – Den jazyků	22.-23.
16. 9.B Národní divadlo	24.

O SMAJLÍKU

Náš školní časopis vychází již 6. rokem. Jeho posláním měla být mediální výchova. Každý žák naší školy má možnost uveřejnit ve školním časopisu svůj názor, může se prezentovat vlastní literární prací, může přispět ilustrací. Náklady na tisk časopisu nás nutí dávat do každé třídy pouze 1 výtisk. Ale časopis by měl být i na stránkách školy přístupný.

Zatím časopis vytvářela vždy jen hrstka statečných. Časopis byl přidělen jedné třídě, v ní se našel člověk, který sháněl články a všichni ostatní pak vytvářeli titulní stranu a vytištěné stránky spojili do výsledného čísla časopisu. Toto se událo maximálně čtyřikrát do roka, spíš třikrát. Není totiž vůbec snadné časopis dát dohromady.

Tento rok jsem koncepci časopisu změnila. Obrátila jsem se na třídní učitele, aby získali jednoho zástupce třídy, který by do každého čísla dodal nějaký příspěvek za jejich třídu. Podíváte-li se na obsah tohoto čísla, uvidíte, jak se celá akce zdařila...

Vyzývám tedy vás, kteří máte co říct, ujměte se školního časopisu sami! Jako šéfredaktor časopisu hodlám dohlížet pouze na pravopisnou stránku, k veškerým vašim nápadům dokážu přistupovat tolerantně a s respektem.

VYHLAŠUJI KONKURS NA MÍSTO REDAKTORŮ A TVŮRCŮ KOMIKSŮ.

Zamyslete se nad možnostmi školního časopisu a po vánočních prázdninách se u mne prosím přihlaste.

Mgr. Jaroslava Košťálová

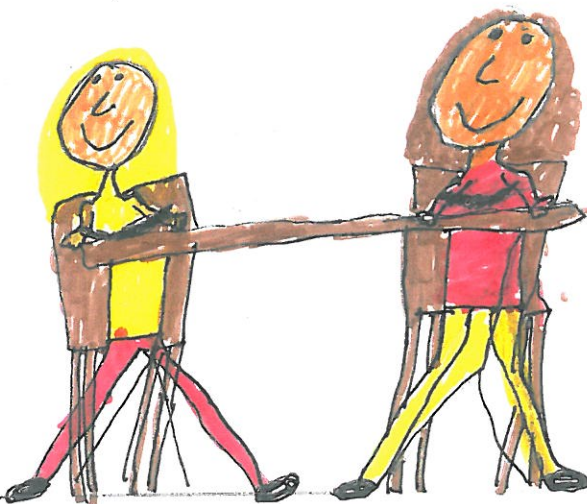
Cesta zpět
↓

Mňam! Guláš
↓

Ve škole
↓

Škola. Jednou jsme jeli vařit guláš.

Ležím vedle žulinky. Ve škole čtu počítač

pišou a někdy jdeme na výlet. To vše je
"Geologa Pošepného 2B1"

Bouřka

Vojtěch Křivý, 4.A

Ahoj, jsem Vojta. Dnes vám budu vyprávět, jak jsem prožil bouřku. Myslím, že to bylo koncem prosince, kolem Silvestra. Byly mi tak 3 nebo 4 roky. Viděl jsem poprvé v životě blesk.

Hodně jsem se bál, že nám voda odnese dům na pustý ostrov, protože jsem krátce předtím viděl takový film. Ale nestalo se nic zlého. Bouřka přešla a to je konec mého povídání. Tak ahoj!

Ptáček

Matěj Macoun, 4.A

Jednou jsem vešel do pokoje a slyším ránu do okna. Jdu se podívat – a uviděl jsem ležet pod oknem malého kosíka.

S rodiči jsme se rozhodli, že ho vyléčíme. Vyrobili jsme mu příbytek a nosili mu žížaly ze zahrady. Nejedl je, on je přímo polykal!

Během necelého měsíce byl vyléčený. Našli jsme jeho hnízdo. Brzy nato odletěl i se svou ptačí rodinkou.

Zvířata v ohrožení

Filip Žalský, 4.A

Jednou v zimě jsme našli na zahradě ztuhlé ježečky. Odnесли jsme je do kotelny, aby se ohřáli. Druhý den už nám cestovali po kotelně, to bylo poprvé, co jsem viděl ježky.

Líbí se mi, že některé zoologické zahrady zachraňují ohrožené druhy před vyhynutím. Například divoké koně. Ale nelíbí se mi, že pytláci zabíjejí třeba tygry pro jejich kožešinu, aby ji mohli zpeněžit.

PROTO PROSÍM, CHRAŇTE ZVÍŘATA!!!

Nepřízeň počasí

Filip Žalský, 4.A

Jednou na jaře jsem se probudil a slyším, jak děda volá, ať se podíváme z okna. Běžel jsem se podívat a zjistil jsem, že máme zatopenou půlku zahrady.

Rychle jsem se oblékl a šel jsem se podívat po vesnici. Skoro všude se Oleška vylila ze svého koryta.

Druhý den se zase skoro všechno vrátilo do normálu, ale na některých místech voda zůstala ještě týden.

Strašidelný hrad

Jan Stránský, 4.B

Bylo, nebylo. Jednoho dne se malý sedmiletý chlapec podíval z okna a k jeho překvapení spatřil opuštěný hrad.

Běžel se zeptat maminky, zda může jít za kamarády Vojtou a Danem, aby hrad prozkoumali.

Když přišli k vratům hradu, sama se otevřela a kluci ustrašeně zavolali: „Halo, je tu někdo?“ Nikdo jim však neodpověděl. Šli dál, míjeli různé místnosti. Místy byla úplná tma a z té tmy náhle vyšli jen dva kluci! Třetí byl pryč.

Venku řádila bouře, hromy a blesky se míhaly za okny. Kluci se chytili za ruce, aby se neztratili. Šli dál a najednou se ze stínu natáhne černá ruka a popadne jednoho z chlapců.

Honza tu zbyl poslední. Hledal a objevil propadlo a schody dolů. Sešel po nich do podzemí a uviděl oba své kamarády, svázané, ale v pořádku.

Náhle se zvedl vír prachu a před Honzou stojí černá postava. Řekla: „Běž pryč, nebo si sundám kapuci a zkameníš hrůzou!“ Jenže Honza měl pro strach uděláno, věděl, že má čisté svědomí a nemusí se tedy ničeho bát.

Černý muž se rozplynul a zlo zase jednou prohrálo.

Jak šla Jana na procházku

Jakub Vancl, 4.B

Jana šla jednoho dne ven. Bylo krásně, ale po chvíli se zatáhlo a na obloze se objevila velká kulatá věc. Jana se bála a začala utíkat, ale ta věc na ni vyslala paprsek a Jana se náhle ocitla v té věci.

Spatřila kolem sebe malá zelená stvoření a už věděla, kde je. Byla v mimozemské lodi. O mimozemšťanech už slyšela. Chtěla se odsud dostat pryč, ale ukázalo se, že tu bude muset pracovat.

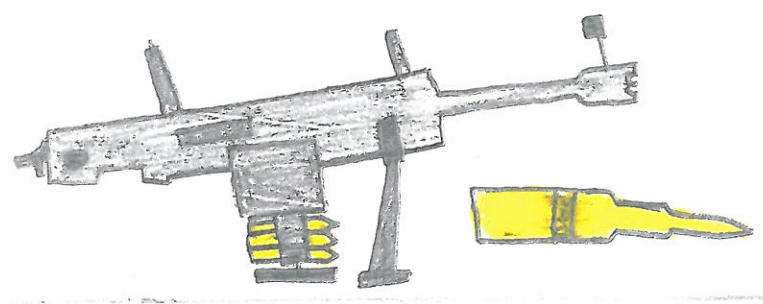
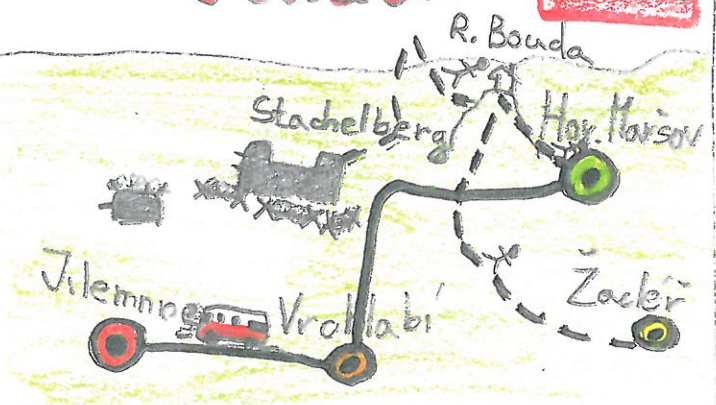
Dlouho na mimozemské lodi uklízela a vařila. Jana však byla chytrá a po celý čas se od mimozemšťanů učila. A tak si sama postavila raketu a z lodi vyletěla. Nemohla však přistát, a tak dosud bloudí ve vesmíru.

Rýchory 2014

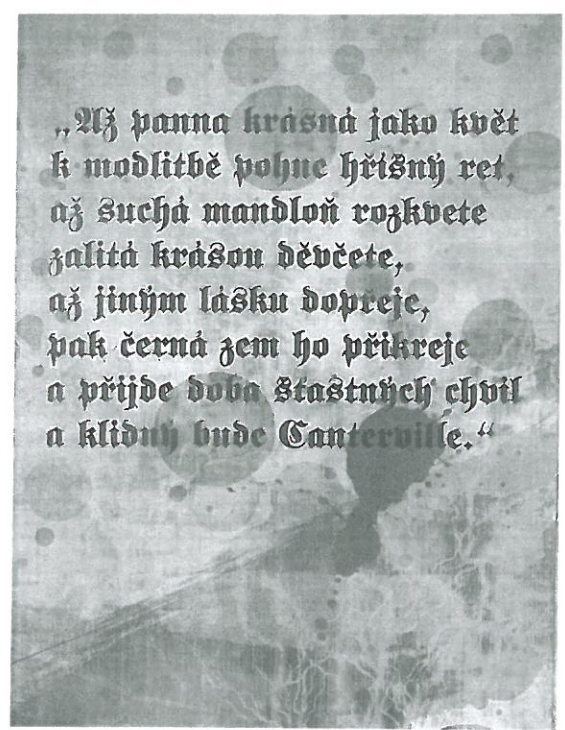
Pondělí Polsko

Stachelberg

RÝCHORSKÁ 2014 MATEJ
BOUDA 2014 BRTKO

„Až panna krásná jako květ
k modlitbě pohne hříšný ret,
až suchá mandloň rozkvete
zalitá krásou děvčete,
až jiným lásku dopřeje,
pak černá zem ho přikřeje
a přijde doba šťastných chvil
a klidný bude Canterville.“

Oscar Wilde
(divadlo Mladá Boleslav)
10.11. 2014

Strašidlo cantervillské ELEMORA

- HOVORÍ POKŘIVĚ - rodice (Roman Zepřel)
(Eva Heisterová)
- dcera - Virginia - (Svatava Žilková)
 - bratr - Washington - (Ivo Eheimr)
 - duchové - Sir Simon de C. - (Luděk Jirák)
 - Eleanor de C. - (Eva Horká)
 - nápadník - William - (Václav Žandá)
 - Sluhův Jones (Miroslav Babušský)
 - Služebná - pani Umne yová (Kurošina Erubecká)
 - komorník Harold - (Miroslav Babušský)
 - Sir Robert de C. - (Luděk Jirák)

V pondělí 10. 11. 2014 se do divadla v Mladé Boleslavi vypravily pro změnu zase obě 6. třídy. Na program byla tentokrát hra Oscara Wilda Strašidlo cantervillské. Také toto představení mělo velký úspěch.

Pobyt 6. tříd na Rýchorách

Michal Trýzna 6.B

V týdnu od 6. 10. do 10. 10. 2014 se naše třída společně s třídou 6.A zúčastnila kurzu ekologické výchovy na Rýchorách.

Autobusem jsme dojeli do Horního Maršova, odkud jsme pokračovali pěšky na Rýchorskou boudu. Ubytovali jsme se a zahájili náš pobyt.

Další dny jsme vždy zahájili společnou rozcvičkou. Během pobytu jsme podnikali vycházky do okolí. Mezi nejzajímavější patřila návštěva staré dělostřelecké tvrze Stachelberg.

Dále jsme se věnovali ručním pracím, např. výrobě šperků, ručního papíru a zdobení hrníčků. Na závěr našeho pobytu jsme každý obdržel malé ocenění.

Planeta Země 3000

Martin Šochovský 6.B

21. 9. 2014 jsme viděli dokumentární film o Indonésii. Ve Společenském domě Jilm se sešla řada našich tříd, aby zhlédla, jak se Adam Lelek prodírá hustou džunglí, protože chtěl najít dávný kmen lidojedů a něco se od nich přiučil.

Běh na Hraběnce

Miloš Pokorný 6.B

Dne 2. 10. 2014 se běžel školní závod, bylo to finále okresu Semily pro ZŠ a SŠ. Na startu se sešly ročníky od 2007 až 1997.

Závodily spolu třídy: 4. a 5., 6. a 7. a 8. a 9. Start první kategorie byl ve 14.00. Závod skončil asi v 16.00. Už poněkoli-káté zvítězila ZŠ Komenského Jilemnice ve všech zmíněných kategoriích.

Tratě byly dlouhé od 800 po 3000 m. Běželo se terénem v lese na Hraběnce. Vítězné skupiny postoupily do krajského kola v Jablonci nad Nisou.

Nejlepší závodníci vyhráli veliký a moc dobrý rohlík. Bylo hezké počasí a závod se vydařil.

Ukrajinská krize

Situace na Ukrajině je vážná a stále se vyhrcoje.

Na začátku byla revoluce, která na krátkou dobu osvobodila Ukrajinu od Ruska.

Jenže to byl pro Rusko a zejména pro Putina obrovský problém. Rusko nemohlo dopustit, aby se Ukrajina odtrhla od kontroly Ruska a přidala se k NATO a EU . Proto poslalo na Krym své invazní jednotky úplně jako u nás v osmašedesátém, s tím rozdílem, že Putin využil jako záminku ukrajinské dluhy Rusku za plyn. Ale když byl Krym obsazen, tak vycítili svou šanci proruší separatisté a začali bojovat proti Ukrajině. To se hodilo Rusům a začali separatisty zásobovat zbraněmi a instruktory.

Nyní je důležité, aby Ukrajina vstoupila do NATO, MÍROVOU CESTOU vyřešila tento konflikt a zachránila společně s NATO mír.

Není přeci možné, aby dnešní vyspělá společnost dovolila jedné velmoci útočit na suverénní stát a hrozit Evropě jadernými zbraněmi!

Vysvětlivky

- Vysvětlivky
- postavení Ukrajinské armády
 - postavení Ruské armády
 - postavení separatystů

P.K.P.K. 2014

Autoři: Adam Tryzna
Ondřej Horač 7.A

Pravda o Polsku 1939

7.A

Napadením Polska Hitler zahájil 2. světovou válku, to ví každý. Ale jen málo kdo ví, že Polsko bylo z druhé strany napadeno SSSR. Jak je to možné?

Jednoduše, podívejme se pár let zpátky. Kolem roku 1937 Německo k sobě připojuje jednu německy mluvící zemi za druhou. I přes zákaz OSN buduje letectvo a tanky a ztrojnásobuje svou armádu.

Stalin ví, že Německo je silné, a zanedlouho podepisuje s Hitlerem smlouvu o spojení. Takže když Hitler zaútočil na Polsko, aby připojil k Německu severní Prusko, což je dnes takový ten cancour nad Polskem patřící Rusku, tak se k němu Stalin přidal. Vlastně si Polsko rozpúlili! Ale to nejhorší mělo teprve přijít.

Podívejme se do roku 1921. Končí Polsko - ruská válka o pohraniční území, které Rusko odcizilo Polsku po 1. světové válce.

Rusko-polská válka končí vítězstvím Polska a postupnou porážkou Ruska. A Stalin se chce za tuto porážku pomstít.

Takže po obsazení Polska vydává rozkaz na vyvraždění desetitisíců polských veteránů (především důstojníků ale i **civilistů**) v Katyni.

Tato a podobné informace vedou k jedinému závěru. Stalinův komunismus byl asi horší než Hitlerův nacismus!

Situace před Polsko-Ruskou válkou

Situace po Polsko-Ruské válce

Jazykový den

Ondřej John 7.A

26. 9. 2014 se konal na naší škole jazykový den. Pracovali jsme ve 4 skupinách po 20 lidech. Postupně jsme navštívili 4 stanoviště. Na každém jsme pobýli asi 30 minut.

1. stanoviště měla paní učitelka Škvorová. Bylo věnováno obrázkovému písmu.

2. stanoviště patřilo paní učitelce Richtrové. Zde jsme mluvili o morseovce.

3. stanoviště měl pan učitel Erlebach. Zabývali jsme se zkrácenou formou slov nebo vět.

4. stanoviště náleželo paní učitelce Košťálové. Luštili jsme slova psaná naším prvním písmem – hlaholicí.

Poté jsme se sešli v našich třídách a celý jazykový den jsme zhodnotili. Tento den byl velice naučný a velmi se mi líbil.

Jazykový den

Anna Erlebachová, 7.A

V pátek 26. 9. 2014 proběhl u nás ve škole místo běžné výuky projekt: Jazykový den, tentokrát na téma: Různé formy komunikace.

Byli jsme rozděleni do 4 družstev v rámci 6. a 7. ročníku. V každé skupině nás bylo asi 20. Navštívili jsme postupně 4 stanoviště, která vedli třídní učitelé.

V mé skupině byl poměrně dobrý kolektiv, takže nebylo těžké se spolu domluvit. Nejvíce se mi líbilo stanoviště v 7.B u pana učitele Erlebacha. Bavili jsme se o různých zkratkách, o internetových sítích apod.

Ovšem ani ostatní stanoviště nebyla špatná a celkově se mi to moc líbilo.

Kolik toho víš o Africe?

Otestuj se!

- 1) Která je nejvodnatější řeka Afriky?
 - a) Orange
 - b) Kongo
 - c) Niger

- 2) Která je největší poušť Afriky?
 - a) Sahara
 - b) Kalahari
 - c) Namib

- 3) Která je nejvyšší hora Afriky?
 - a) Mt.Kosciasko
 - b) Llullaillaco
 - c) Uhuru

- 4) Která je největší jezero Afriky?
 - a) Viktoriino jezero
 - b) Čadské jezero
 - c) Tanganika

- 5) Který je nejchudší stát Afriky?
 - a) Nigerie
 - b) JAR
 - c) Keňa

- 6) Jaké z těchto měst patří mezi hlavní města JAR?
 - a) Durban
 - b) Kapské město
 - c) Johannesburg

- 7) Který průliv odděluje Madagaskar od Afriky?
 - a) Torresův průliv
 - b) Mosambický průliv
 - c) Gibraltarský průliv

- 8) Do kterého zálivu ústí africká řeka Niger?
 - a) do Perského zálivu
 - b) do Guinejského zálivu
 - c) do Carpentarského zálivu

- 9) Kterého státu je Lagos hlavním městem?
 - a) Nigerie
 - b) Tanzánie
 - c) Konga

- 10) Kde se v Africe nachází kolébka lidstva?
 - a) v Monaku
 - b) v Tanzánii
 - c) v Angole

Jean Baptiste Moliere

(1622-1673)

Scapinova Šibalství

Divadlo Mladá Boleslav

6.11.2014

Ve čtvrtek 6. 11. 2014 zhlédly obě naše 7. třídy představení Scapinova šibalství v mladoboleslavském divadle. Poté se mohly rozejít po nákupním centru Bondy. Moliérova komedie s Matoušem Rumlem v hlavní roli se dětem velice líbila.

Dvojník ze zrcadla

Barbora Lipská, 7.B

Byl zamračený večer. Venku už se začalo pomalu stmívat. Aleš byl se svou holkou a kamarády v zábavním parku. Už navštívili mnoho atrakcí. Šli bludištěm zrcadel. Jedno ho dělalo velkým, druhé malým, třetí tlustým a tak dál.

Aleš si všiml dveří s nápisem: Pro statečné. Vešel dál a uviděl obrovskou síň se zrcadlem, na kterém bylo napsáno: Váš dvojník. Postavil se před zrcadlo a začal skákat a pobíhat. Ale jeho obraz v zrcadle stál a nehýbal se. Bylo to divné. Aleš se ohlédl za sebe, ale nikdo tam nebyl. Pak se podíval za zrcadlo, ale také nic.

Chvilku na sebe ti dva koukali, ale Aleš to už nevydržel a s křikem utekl. Jeho dvojník vyskočil ze zrcadla a se smíchem se rozběhl za ním. Aleš proběhl kolem svých přátel, kteří nechápali, co se děje. „Kam letíš, cvoku?“ volali za ním se smíchem.

Aleš se venku schoval za popelnici, marně. Dvojník ho okamžitě našel. Aleš už neměl jinou možnost, vyřítit se kolem něj a uháněl domů. Tam bude v bezpečí. Vešel do svého pokoje. Lehl si na postel a zavřel oči.

Najednou se ozvala strašlivá rána. Oknem něco prolétlo. Střepy se válely všude po koberci. Aleš se bál vyhlédnout z okna. Bylo mu divné, že se máma nepřišla podívat, co se stalo, musela tu ránu přece slyšet!

Na koberci u jeho postele ležel kámen. Opatrně šel k oknu. Venku stál ten ze zrcadla, s pitomým úsměvem a vypadal jako on.

Aleš se zase ukryl a lehl si na postel. Stále doufal, že je to jen zlý sen. Dnes byla neděle. Zítra je pondělí, musí jít do školy. Celou noc viděl jeho tvář s nebezpečnými, zlověstnými očima. Jakoby stále slyšel jeho smích. Jiný než jeho. Takový hrůzostrašný, jako z hororu.

Bylo ráno. Jeho máma ho přišla vzbudit. Vstal a doufal, že se mu to všechno jen zdálo. Podíval se na okno. Bylo celé. Jakoby se nic nestalo.

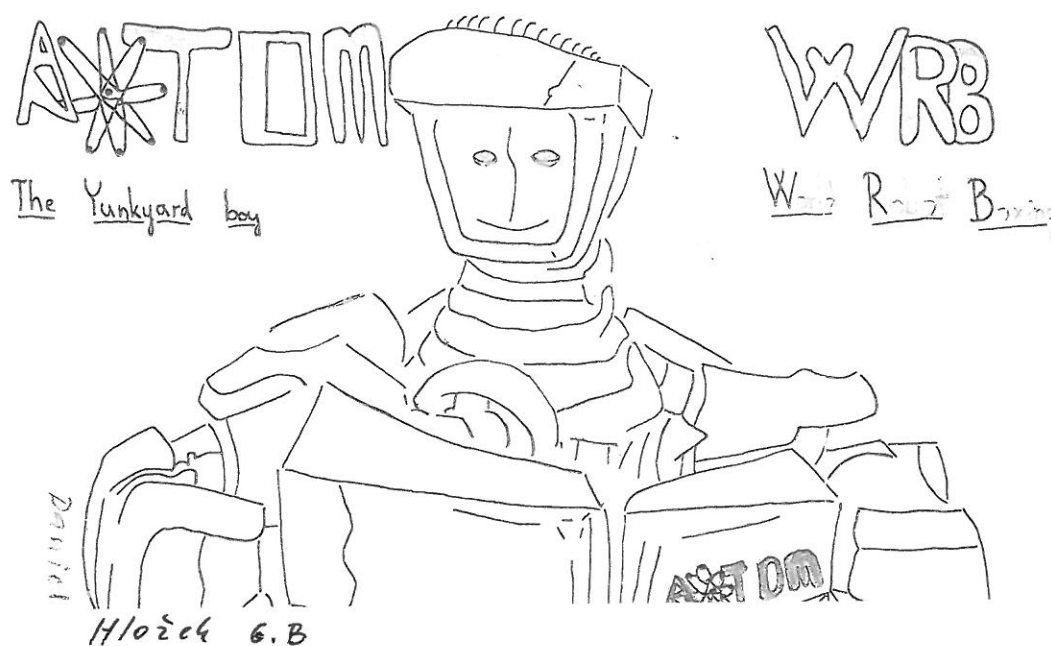
Do školy jel autem se svým otcem. Ve škole si vzal ze skříňky učebnice a šel do třídy. Ne! Seděl na jeho místě. Zlé oči, divný smích. Jeho dvojník vstal a blížil se k němu. Aleš upustil své věci na zem a dal se na útěk. Náhle se zastavil. „A dost! Musím to skončit.“ Otočil se ke svému dvojníkovi a zpříma se mu podíval do očí. Co se asi stane? Dvojník ho popadl za ruku a táhl ho ven ze školy. Mířil k zábavnímu centru. Aleš se vzpíral, ale ten druhý byl silnější.

Stáli v síni před obrovským zrcadlem. Stalo se něco nečekaného. Dvojník vhodil Aleše do zrcadla se slovy: „Tak moc se ti líbil tvůj odraz, tak teď ho máš všude kolem sebe. Osvobodil jsi mne a teď tu budeš sám čekat na vysvobození,“ zasmál se a odešel.

Aleš byl vězněm zrcadla. Byl ztracen. Nevěděl, jak se odsud dostat. Co udělal špatně? Proč? Na tyto otázky nenacházel odpověď.

Jednoho dne se před zrcadlem ocitla jeho přítelkyně s cizím klukem. Aleše popadl vztek. Vtom se objevilo světlo a cosi ho táhlo ze zrcadla ven. Stál před zrcadlem. Teď už jen dostat do zrcadla někoho dalšího...

(Upravila Jaroslava Košťálová)

ROZHOVOR S ILONOU CSÁKOVOU

Měla jsem skvělou příležitost být na koncertě Ilony Csákové v Nové Pace a po jeho skončení dokonce paní Csákovou vyzpovídat.

Dočetla jsem se, že jste chtěla být zpěvačkou už od malička. Kdo a kdy rozpoznal Váš talent? Byla jste typickou žákyní Lidové školy umění?

Musím podotknout, že nejsem to typické dítě, co chodilo do Lidové školy umění. Myslím, že jako první rozpoznala mé umělecké sklony paní učitelka v mateřské školce a řekla o tom mé mamince. Až v devíti letech jsem začala jako samouk hrát na kytaru a sama si skládat písničky.

Pocházíte z muzikantské rodiny? Rodiče Vás podporovali nebo spíše odrazovali od rozhodnutí stát se zpěvačkou?

Přímo z muzikantské rodiny nepocházím, ale je pravda, že můj otec má hudební sluch i smysl pro rytmus, takže nějaké dispozice jsem zdělila po tatínkovi. Samozřejmě jsme doma občas zpívali a jako malou holčičku mě rodiče podporovali. Když jsem ale vyrostla a začala jezdit se skupinou Laura a její tygři, tak už podpora z jejich strany nebyla velká. Přáli si, abych vystudovala a založila rodinu – tento model za minulého režimu byl ten optimální, ten nejlepší. Jako malou mě tedy podporovali, když jsem byla větší, měli jiné představy. Nicméně já byla vždy svéhlavá a šla jsem si za svým cílem, takže mě nezdolali.

Jak jste se od rockové skupiny Laura a její tygři dostala až k muzikálu?

Tak já jsem začínala svými písněmi, potom jsem byla chvíli folková zpěvačka a hrála country a folkové písně (Nohavici, Samsona, Jahelky atd.) a na 7 let jsem byla vokalistkou skupiny Laura a její tygři. Potom ještě trvalo nějakou dobu, než jsem poprvé účinkovala v roce 1996 ve svém prvním muzikálu Hair (Vlasy). Příliš se mně nechtělo, museli mě přemluvit, protože dodnes se považuji spíše za koncertní zpěvačku než za muzikálovou divu, ale člověk rád překračuje vlastní stín a dobývá nové mety. Byla to tedy pro mě výzva.

Předpokládám, že je Vám nejbližší pop-rock, který zpíváte. Poslechnete si ale ve svém volném čase třeba i zcela odlišný žánr?

Volného času na poslech moc nemám, ale když jezdím do práce nebo na koncerty, poslouchám muziku v autě. Samozřejmě mám své miláčky, jsem v tomto velmi konzervativní. Miluju Tinu Turner, Stinga, Petera Gabriela, Annie Lennox – na tom jsem víceméně vyrostla. Kdo mi ale opravdu velmi pěvecky lahodí na oko i na ucho, to je Beyoncé.

U sportovců ovlivňuje mnohdy přátelství rivalita. Jak je to u zpěváků?

Já nejsem rivalka. Jestliže mám kolem sebe konkurenci, jediné mě to motivuje. Není ve mně zášť, nejsem agresivní člověk, pro mě je to opravdu jen motivační stimul. Jak to mají jiní, netuším, ale všem bych přála, aby to měli tak hezky pozitivně, jako já.

Spolupracuje se Vám lépe s muži nebo se ženami?

To záleží na energii, vibraci, na životních názorech, na tom, jak si sedneme. Pohlaví pro mne nehraje roli v tom, jestli si s někým chci porozumět.

Dočetla jsem se, že jste vystudovala pedagogickou školu. Kdybyste se nestala úspěšnou zpěvačkou, byla by z Vás paní učitelka?

Vystudovala jsem SPgŠ v Mostě, obor vychovatelství a tuto profesi jsem nikdy nevykonávala, vyzkoušela jsem si ji pouze v rámci povinné praxe. Čím bych byla nebýt zpěvačkou, to netuším. Jak říkají buddhisté – je třeba neohlížet se do minulosti, nepřikládat příliš váhu budoucnosti, ale žít dneškem. Byly by to tedy jen spekulace. Miluju muziku, žívím se jí od šestnácti. Jsem zpěvačka, muzikant a matka a to je současnost, kterou žiju, a je pro mě nejdůležitější.

Jména Vašich synů začínají obě na písmeno „D“. Je to náhoda?

To jsem si vymyslela. Chtěla jsem, aby oba měli stejné iniciály. Příjmení mají samozřejmě po tatínkovi, takže prvorozený je Daniel Voneš a druhorozený Dominik Voneš.

K čemu byste chtěla své syny jednou vést. Měli by jít ve Vašich uměleckých stopách?

Zatím je jen ochraňuji, dávám jim pocit bezpečí, lásky a zázemí. Dáváme jim rodinný příklad, jak se mají mít rodiče rádi. Oni to nasáknou jako houbičky a bylo by dobré, aby, až budou jednou mít svoji vlastní rodinu, uměli v ní uplatnit tyto životní principy. Pokud budou mít nějaké rozumné zájmy, budu je v nich podporovat a rozhodně je nechci tlačit do něčeho, co nebudou chtít sami. Nemám ráda, když se rodiče seberealizují ve svých dětech. To je ale ještě hudba budoucnosti, to si povíme až tak za pět nebo deset let. Až se mě zeptáš příště, budu o něco moudřejší.

Závodně lyžuju a dělám biatlon, slovo TRÉMA znám tedy moc dobře. Zajímalo by mě proto, jak jste překonávala rozklepaná kolena Vy a jestli jste nervózní i dnes.

Stále. Myslím si, že k výkonu a koncentraci tréma do jisté míry patří. Nesmí tě samozřejmě pohlit, abys mohla dýchat, příliš si neokysličila mozek, aby to byla tréma pozitivní. Tréma je naprosto přirozená emoce, přirozený postoj a pocit. Když ti na něčem záleží, nebylo by to bez nervozity ono. Čím jsem starší, je u mě tréma větší.

Když už porovnávám sport a umění – na úspěch sportovce má vliv nejen talent, ale především píle a tvrdý trénink. Dá se zpěv do určité míry natrénovat, naučit nebo je to čistě záležitost přirozeného talentu?

Tuto otázku mi evidentně pokládáš z vlastní zkušenosti. Samozřejmě mít dispozice a talent nestačí. Pak je to dril, píle, trénink, cvičení a zase cvičení. Mít talent, to je 50% bonus, ale jakmile ho nerozvíjíš, zakrní.

Fanoušci, autogramiády, poznávání na ulici – s tím se jistě setkáváte velmi často. Je Vám to stále příjemné? Dostala jste se do situace, kdy Vás chování některého fanouška vyloženě obtěžovalo?

Ani ne. Já takovéto negativní zážitky okamžitě eliminuji z databáze, takže si na nic takového nepamatuji. Po těch více než dvaceti letech v branži jsem si zvykla a беру to již s nadhledem.

Narodila jste se v Chebu, patří Vaše srdce stále tam? Je nějaké místo, které máte oblíbené a ráda se tam vracíte?

V Chebu stále žijí moji rodiče a já vnitřně cítím, že to je to místo, kde mi dali život. Do Chebu se vždy ráda vracím, mám tam velkou rodinu, miluju Cheb a vzpomínky na Cheb, nicméně jsem ráda, že jsem našla svůj druhý opravdový domov a to je v Brně, kde jsem zapustila kořeny. Žiju zde už šestým rokem, mám tu krásnou rodinu, zdravé syny, úžasného manžela a kolem sebe bezvadné lidi a to je pro mě teď středobod vesmíru.

Blížíme se už k závěru našeho rozhovoru a já se Vás zeptám: Co ráda děláte, když zrovna nezpíváte?

Vzhledem k tomu, že to mám časově docela náročné a jako velká frajerka jsem si pořídila dvě děti (ve 39 letech prvního a ve 42 letech druhého syna), tak ráda nedělám nic. Jenom si lehnu na gauč, dám si nohy nahoru a klidně i zavřu oči. To je pro mne nejvydatnější relaxace.

Děkuji za rozhovor.

Gabriela Jakoubková

ESPAÑOL

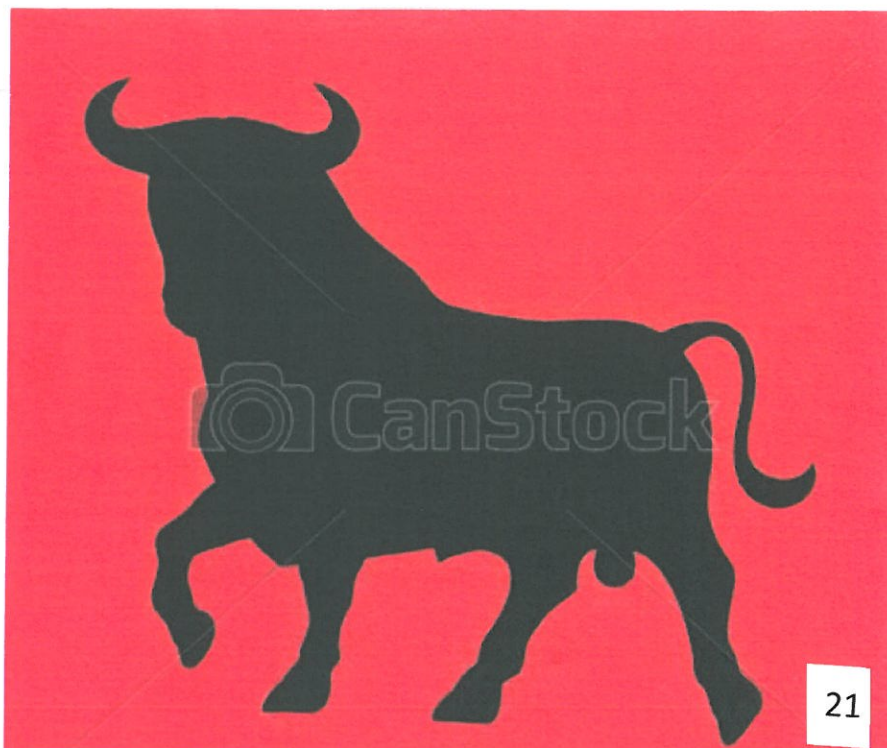
Kateřina Pasecká 8. třída

Španělština je velmi temperamentní a krásný jazyk. Španělsky se učím již 3. rokem. Zjistila jsem, že ve španělštině jsou výrazy, které těžko najdeme ve slovanských či germánských jazycích. No, řekněte sami, co si myslíte, že znamená slovo: **navidad** nebo **frigorífico**? První slovo označuje Vánoce a to druhé ledničku.

Naopak jsou ve španělštině slova, která nám něco připomínají, ale znamenají zcela něco jiného: **ser**, **palma**, **hora**. Překlad: být, dlaň i palma, hodina.

Španělé mluví velmi rychle, jsou zábavní a temperamentní.

Španělsky se domluvíte nejen ve Španělsku, ale v celé Jižní a Střední Americe. Znalost španělštiny se může hodit, pokud jedete na dovolenou do Itálie, protože oba jazyky jsou románské a tudíž se podobají. Jsem ráda, že mám možnost se na naší škole učit španělsky.

Den jazyků

Jana Pavlíčková 9.A

„Pátek 26. září 2014 se nesl v duchu slov, řeči a dorozumívání. Dozvěděli jsme se nové a zajímavé věci, jako např., jak vypadá Braillovo písmo, co jsou piktogramy, historismy nebo neologismy.

Posílali jsme zašifrované zprávy v Morseově abecedě pomocí píšťalky, praporu, baterky a rukou. Vyprávěli jsme příběhy podle obrázků a skládali slova. Překládali jsme zkratky denně používané v našem životě a věty, které se někdo pokusil přeložit z češtiny do angličtiny.

Tento den jsme se dozvěděli mnoho nového a užitečného.“

Další komentáře ke Dni jazyků

„Takový den mně osobně naprosto vyhovoval. Líbil se mi způsob, jakým učitelé informace podávali a zároveň jsem si uvědomila, že příprava pro ně musela být obtížná.“

Zuzana Pongrácová, 9.A

„Den jazyků se mi velmi líbil a užila jsem si to.“

Lucie Házová, 9.A

Eliška Řehořková. 9.A

„Nejlepší bylo, že jsme se neučili. Navštívili jsme 4 stanoviště. 1. měl pan učitel Půlpán, který měl zábavné úkoly, např. zvířátkové domino, pexeso, skládání obrázků apod.

2. stanoviště měla na starosti paní učitelka Šulcová a týkalo se dorozumívání hluchoněmých.

3. stanoviště bylo u paní učitelky Osowské a mělo téma: angličtina.

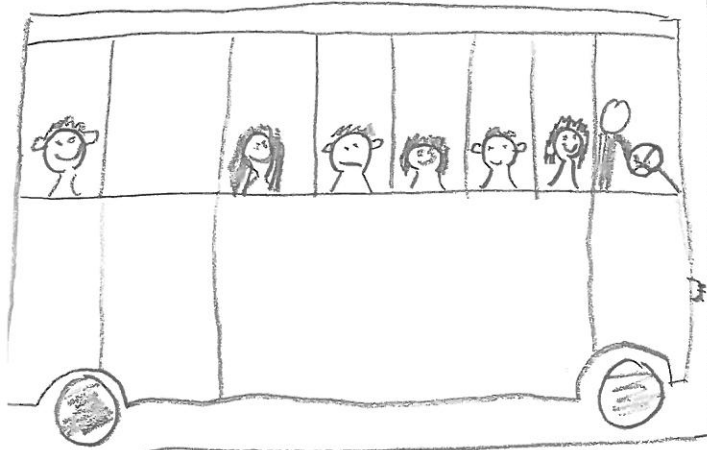
4. stanoviště vedla paní učitelka Luštinová a zde jsme se zabývali starojazyky a mluvili jsme o již zaniklých slovech, což bylo také zajímavé.“

Hana Soukupová, 9.A

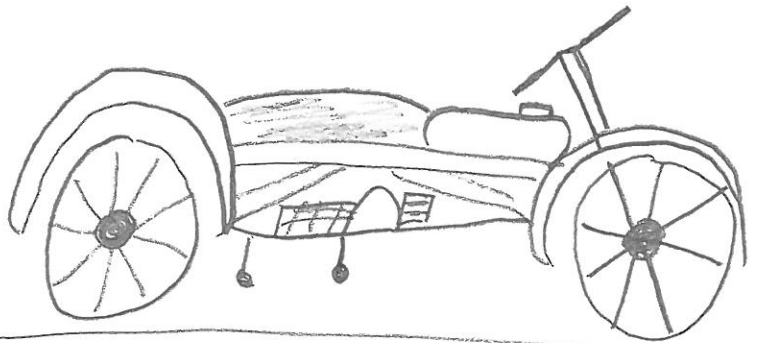
„Den jazyků byl zajímavě pojat a myslím si, že žáci a učitelé jsou nadšeni, když se mohou zapojit do takovéto akce. Proto všem děkuji za nové informace a hezký den ve škole.“

18.9. NÁRODNÍ DIVADLO 9.B a 9.A

Pohodlná cesta autobusem pro žáky,
méně příjemná pro pana řidiče...

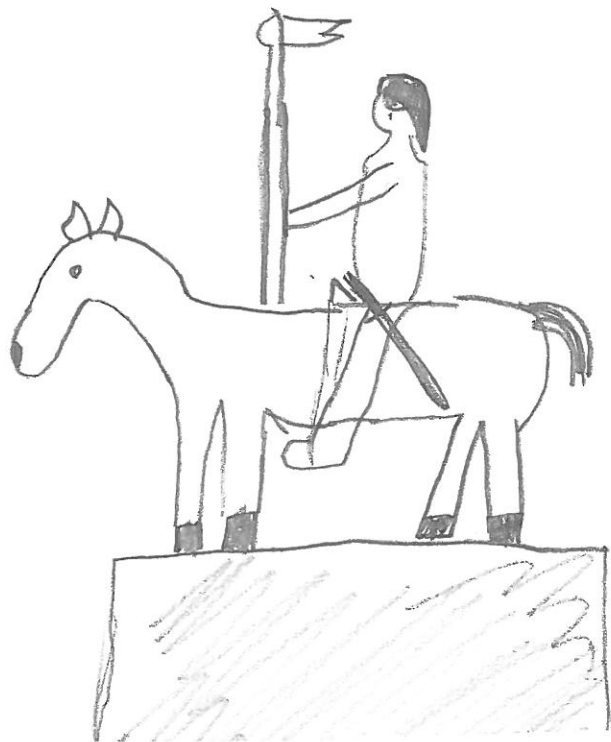

Nově otevřené Národní technické muzeum
musel být zážitek!

CESTA DO PRAHY

NÁRODNÍ TECHNICKÉ MUZEUM

Představení: Strakonický dudák

Pro někoho první návštěva Národního
divadla

Oblíbený rozchod na Václavském náměstí

Václavák

NÁRODNÍ DIVADLO